

Μὰ μιὰ μέρα, πῆς ζωῆς ποῦ τρογύρω μας
τὸ τρελλὸ πανηγῦρι ἀπ' τὶς ἄλλες
τὶς ἡμέρες πλὶὸ πλανόμορφο ἐμάνιζε,
τὶς ἀκράτητες ἀπ' τὶς ἀντράλες

μεθυσμένοι κι ἐμεῖς, ποῦ ἐγυρέψαμε
μὲς τὰ δέντρα τὰ ὁλόχλοα τῇ βρούσῃ
τὴν ἀρχαία, πλέον ἐκεῖ δὲν τῇ βρήκαμε
τοὺς πικροὺς νὰ μᾶς γλυκοδροοῖσει.

ΑΘΗΝΑ

ΚΛΕΩΝ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΠΟΡΑ ΠΓΑΙΝΩ

Τρίττει τὸ ξύλο τῆς ἐληᾶς ἂν τὸ μπουρίνι ἀψιώσῃ,
Κι' ὁ θόρυβος ξαπλώνεται βαβουριστὰ
Τοῦ ποταμοῦ, σὰν ἡ βροχὴ τὸ ρέμα του φουσκώσῃ·
Πάντ' ἄλλη αἰτία κι' ἄλλη ψυχὴ στὰ πράματα ξυπνᾷ.

Καὶ συλλογιέμαι τοὺς πικροὺς ποῦ πέρασαν στὴ λήθη
Μὲ μόνη μιὰ ψυχὴ,
— Βαλτονεριά ἀνετάραγῃ τ' ἄπραα σκυμένα πλήθῃ —
Κ' ἔμεινε ξένη, ἂν κ' ἔζησαν, γιὰ κειοὺς πάντα ἡ ζωή.

Πιά δὲ μὲ δένεις ἄπραγῃ τῆς πείρας λογικῇ,
— Κόρη τσ' ἀνάγκης πρόσκαιρῃ μὲ τὶς στιγμὲς πλασμένη,
Ποῦ τὴ Ζωὴ μὲ τὶς στιγμὲς φυλάς, — ἕνας Πρωταίας αὐτῇ —
Κάθε κανόνας ἀπὸ πρὶν καὶ μιὰ ζωὴ χαμένη.

Καὶ πιά στὸ μάκρος π' ἔζησε, κ' εἶναι περσὰ μεγάλο,
Μὰ φέβγοντας μικραίνει
Ποιὸς στ' ὅ,τι ἐλόγιαζε σωστὸ δὲν ἔπραξε καὶτι ἄλλο
Τὶς πιὸ περσσότερες φορὲς, ὅπως ἡ ἀνάγκη κρένει ;

Στὸ στρατολάτι ἂν ἄξαφνα πυρὸ λιοντάρι ὀρμήσῃ,
Κ' εἴτε ἄλλο ἀπὸ τὰ θεριά,
Μὲς τὴν τρομάρα τοῦ χαμοῦ σὲ ἀψιὰ ζαλάδα ποῦ ξεσπᾷ
Τὸ «μὴ ἀντιστῆς στὸν πονηρὸ» νὰ πῇ ποιὸς θὰ τολμήσῃ ;

Μὰ ἂν νὰ πεθάνῃ ὁ ἄνθρωπος ἢ Μοῖρα ἔχει γροσµένο
 Καὶ ἡ ὥρα εἶναι τυφλή,
 Τῇ φρονηµάδα ἅς χαίρονται οἱ γνωστινοὶ σοφοί,
 Στὸ χάος τῆς Ὑπαρξεως ἐγὼ µὲ κάθε µπόρα πγαίνω,
 Καὶ συλλογιέµαι τοὺς πικροὺς ποῦ πέρασαν στὴ λήθη
 Μὲ µόνη μιὰ ψυχή,
 — Βολτονφριά ἀνετάραγῃ τ' ἄπρα σκυµένα πλήθη,—
 Κ' ἔµεινε ξένη, ἂν κ' ἔζησαν, γιὰ κειοὺς πάντα ἢ Ζωή.

ΕΜΕ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ

Γιατί ζητᾷς τὰ αἰσθήµατα στὰ ζωντανά µου στήθια
 Νὰ θάψῃς λογική;
 Ποιὰ μάταια πείρα σ' ἔπεισε πῶς εἶνε μιὰ ἡ ἀλήθεια
 Καὶ δένει τὴ ζωή;

Ὡραῖο νὰ ζῆς ἀμέριµνα καθὼς τὸ ἀργὸ ποτάµι
 Σὲ κάµπο ξαπλωτό,
 Ὡραῖο καὶ τὸ ν' ἀντιχτυπᾷς σὰν τὸ λιανὸ καλάµι
 Ποῦ φουρτουλίζει καὶ θροεῖ στ' ἀγέρι τ' ἀψιερό.

Μὰ ἐµὲ µοῦ ἀρέσει στὰ γκρεµὰ ποῦ περπατῶ νὰ φτάσω
 Στὴν τρίψηλῃ κορφῇ,
 Κι' ἀπὸ τὴν μέθῃ τοῦ γκρεµοῦ στὴ λήθη νὰ περάσω,
 Σὰν φλογιστὸς ἀερόλιθος ποῦ λυώνει ὅπως χυθῇ.